

GRIGORE G. PEUGESCU
Director politic

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

ANUNCIURI:
anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

RESBOIUL VAMAL

GRESELI ECONOMICE

CHESTIUNEA DUNAREI

AMINTIRI DESPRE GR. ALEXANDRESCU

VÊLUL ALBASTRU

RESBOIUL VAMAL

Resboiul vamal este în ajunul d'a fi declarat între Austro-Ungaria și noi. Abia 12 zile ne despart de termenul la care expiră convențiunea de comerț și astăzi nu mai e nici o îndoială că până atunci nu mai este timp îndestulător pentru a se stabili o înțelegere, asupra unei cesiuni atât de complicată în amănunțele sale. Chiar de o învoială provisorie nu poate fi vorba, căci spre a stabili un *modus vivendi* chiar vremelnic, în asemenea materii, e neapărat să se facă negocieri, lucru ce e cu neputință după modul cum s'a rupt negocierile care începuseră la București. Să știe că divergența a fost adâncă chiar asupra punctelor principale, ca libera intrare a vitelor și a cerealelor noastre și tratamentul națiunii celei mai favorizate reclamată de Austro-Ungaria ca condițiunii *sine qua non* a reînnoirii convențiunii. Vom avea dar de la 1 Iunie tarifa generală față cu Austro-Ungaria. Fi-rește, aplicarea acestei tarife va provoca o măsură analogă din partea imperiului vecin. Nu se poate tăgădui că această stare de rebel vamal va aduce cu sine suferinți și neajunsuri grele pentru ambele părți. Presa austro-ungară recunoaște că încetarea regimului convențional față, cu România, va produce o turburare simțitoare în relațiunile comerciale și va avea de efect să închiză industriei austriace de bușel însemnat pe care îl avea pe valea Dunărei de jos. Asemenea Transilvania va suferi mult prin aplicarea tarifului general, căci cea mai mare parte a obiectelor de fabricațiune transilvană, și mai ales a obiectelor eșite din industria domestică a populațiunii sărace, găsește o scurgere sigură și folositoare în România. Dar nu trebuie să exagerăm urmările rele ce încetarea regimului convențional va avea pentru Austro-Ungaria; cel puțin pentru un an neajunsurile nu vor fi atât de simțitoare pentru industria și comerțul Austro-Ungar; căci industria și comerțul din imperiul vecin au fost preveniți la timp, de către guvernul lor, de eventualitatea unei reînnoirii convențiunii și au luat măsuri pentru a preveni întâmplina pagubele imediate ce ar isvorii din aplicarea tarifei generale.

Ei au stabilit depozite considerabile de mărfuri în România și au deschis corespondențelor lor credite mari; astfel greutatea vor cădea mai mult asupra consumatorului din România; negustorul va vinde marfa mai scump, sub cuvânt că plătește o taxă vamală considerabilă, pe când în realitate el a fost aprovisionat cu marfă înainte de aplicarea tarifei generale. Este dar vederat că acei cari vor suferi la început vom fi noi. Țara va simți mai mult neajun-

surile războiului vamal în ce privește esportatiunea sa.

De vite nici nu poate fi vorba; în această privință ne-am cam obișnuit a nu mai exporta în Ungaria. Dar nu e tot așa pentru cereale. Prin neertala greșală comisă de guvern cu suprimarea porturilor libere dunărene, traficul maritim s'a micșorat într'un mod simțitor. La această greșală s'a adaogat aceea d'a să rupe legăturile cu Franța, și d'a să lăsa în părăsire porturile noastre dunărene. Astăzi când vom fi siliți a închide granițele noastre apusene și nordice spre Austro-Ungaria și când imperiul vecin va proceda tot astfel față cu noi, ce vor face producătorii de cereale din Muntenia mică și din Moldova de sus cari exportau cea mai mare parte a cerealelor lor în Austro-Ungaria, sau prin Austro-Ungaria în Elveția și în Germania? Luat'au guvernul măsurile necesare pentru a înlesni schimbarea ce se va face neapărat în direcțiunea ce vor lua produsele noastre, fiind oprite la frontiera austro-ungară. Să știe că căile comerțului s'au schimbat cu a nevoe; când o cale este odată apucată, trebuie pentru a o schimba, să se ofere avantagiuri și înlesniri însemnate, reduțiuni de tarife interne, amenageri practice în orașele cari vor fi capete de linie și vor servi de antrepote, prin cari se va stabili contactul cu țergurile streine etc. Până acum nu s'a făcut nimic. Comerțul nostru de cereale este cu totul nepregătit pentru lupta ce se va încinge în curând. El va suferi mult, și după câteva luni, la iarnă, suferințele vor fi și mai mari, căci calea fluvială va fi închisă și podul peste Dunăre nu există pentru a putea transporta produsele noastre până la Constanța.

Să nu ne facem dar iluziuni. Situațiunea ce se crează țării prin punerea în practică a regimului autonom va fi grea și tare ne e teamă că nu vor trece câte-va luni și vom vedea pe guvern venind să propună o nouă convențiune, d-zeu știe în ce condițiuni.

S.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Viena, 18 Mai.—«Correspondența financiară» desminte știrea după care Austria ar fi invitat pe guvernul romdu a prelungi pentru cât va timp durata tratatului în vigoare, cu scopul de a câștiga timp pentru reluarea negocierilor și adăogă că având în vedere modul ruperii negocierilor cari se începuseră la București, România trebuie să fie încredințată că nu mai e în aparținere inițiativa unei reluări a întreborbirilor.

Berlin, 18 Mai.—Un avis al guvernului vorbind de ordonanța de la 11 Mai, care restrânge dreptul de intrare la Berlin și în împrejurimi, declară că cauză principală a acestei măsuri stă în întinderea mișcărilor greviste.

Paris, 18 Mai.—Intențiunea atribuită ministerului de oare cari ziare, de a expulsa pe prinți n'are nici un temei.

Catana, 18 Mai.—Etna e în erupțiune de azi dimineață.

Erupțiunea de vapori și cenușă e foarte activă pe coasta occidentală a craterului central.

GRESELI ECONOMICE

Am arătat în unul din numerile precedente cum *Creditele agricole* au ajuns a fi mai mult o greutate de cât ajutor pentru săteni.

Cu toate acestea, Creditele agricole păreau unica instituțiune cu care gu-

vernul a venit în favoarea agricultorilor mici. Din sutele de milioane de rentă împrumutate în străinătate s'a afectat ver o 4-5 milioane la acest scop. În speranță că agricultorii auți ei însăși vor veni să acopere, prin subscrieri voluntare capitalele acestor instituțiuni. Doi ani și mai bine s'au strecurat de atunci și acțiunile sunt tot nesubscrise iar fondul creditelor e aproape dus.

Iată ce rezultate a produs instituțiunea, care s'a zis că va fi la noi semnul ridicării materiale a populațiunii de la țară.

Afara de cele 4-5 milioane de rentă afectate creditelor agricole, nici o altă sumă nu a fost utilizată în folosul agriculturii. S'a mai întrebunțat 4 milioane la fundarea Bancii naționale, dar aceasta nu ajută întru nimic pe agricultor care nu poate să se împrumute direct la d'nsa. Scomptul agricol nu figurează în nici un capitol al operațiunilor Bancii. Facultatea acordată creditelor agricole de a și negocia portofoliul lor la Bancă nu înseamnă nimic, căci agricultorul trebuie să vie tot la credit să se împrumute cu 9 0/0 iar nu la Bancă cu 5 0/0. Și apoi chiar negocierile acestea s'a cam slăbit, în cât vedem acum, în epoca cea mai proprie pentru lucrările agricole, pe arendași și țărani că aleargă în toate părțile ca să și procure banii necesari cu 10 și 12 la sută și nu pot.

El lucru surprinzător ca într'o țară ca a noastră, eminentă agricolă, proprietarul și țărantul — singurii cari alimentează budgetul — se nu poată avea înlesnirea de credit, de care beneficiază primul venit ce *fiară capital* deschide o prăvălie luxoasă pe podul Mogoșoanei, înțuneacă vederile trecătorilor cu produsele multicolore espuse cu maestrie la vitrina sa. Acesta găsește cu înlesnire bani, îi cheltuiește tot cu atâtă înlesnire, se învoește cu creditorii la siccare inventar, introduce luxul molipsitor în clasele cele mai indigente ale orașelor și cu falimentele lor obișnuite face țara de ris.

Numirea de greșală economică e prea puțin, pentru a explica această stare de lucruri.

Era nouă de transformare economică plăt de des promisă prin mesajele Caronnel nu se vede a fi început până acum. Afară numai dacă prin *era nouă* nu voim să înțelegem era emigrațiunii și a sărăciei generale.

Și ce alt criterium mai isbitor despre această sărăcie voim de cât cel ce ni l'oferă chiar guvernul.

Ori de câte ori se găsește în strimtoare, recurge la mijloacele extraordinare ale rentei. În ajunul fie-carei plăți mai însemnate de anuități, tramite pe câte o persoană de încredere la Berlin cu câte-va geamantane de rentă. În secret, în ascuns, fara scirea capitaliștilor de aci, și mai puțin încă fără a încerca sorții subscrierii publice, guvernul vinde geamantanele cu rentă une ori la Bursa Berlinului, alte ori cu toptanul și pe un preț de învoială vre-unut bancher străin.

Ce însemnează aceste secrete în materie de împrumuturi publice?

În stare normală ele ar constitui o greșală economică. În stare anormală — cum se găsește astăzi în țările noastre, ele dovedesc toama de control și convingerea că țara e în adevăr săracă și că ori ce apel făcut la subscrierea publică ar aduce poate destulă hârtie în lazile Bancii Naționale dar aur nici un dram — Ori, Banca Națională de aur are nevoie spre a satisface comisionul guvernului ca să plătească anuitățile în străinătate.

În luna lui Februarie, adică în plina sesiune ordinară a parlamentului ver o 55 milioane de rentă fură plasate în modul arătat.

Facutu-sa în Februarie s'au d'atunci pînă acum lucrări de 55 milioane? Căci nu trebuie uitat că pretextul emisiunilor constă în executare de lucrări publice. Nici de 5 milioane. Prin urmare, abusul ce se face cu renta e espicat prin faptul că veniturile ordinare sunt slabe, că țara sărăcește subgreu-

atea impozitelor din ce în ce mai mult, și că era nouă, în loc de a fi o eră de prosperitate, a devenit din contra o eră de împrumuturi și de sărăcie.

Dar nu se mărginesc aci greșelile economice ale guvernului.

Din milioanele emise, câte s'au utilizat până acum, afară de cele 4-5 milioane, de cari am vorbit în favoarea agriculturii?

Ce s'a făcut pentru căile de comunicație?

Ce ameliorări s'au adus serviciului sanitar prin comunele rurale?

Câte întrebări, atâtă răspunsuri negative. atâtă greșeli economice cari se vor traduce, mai curînd sau mai târziu, într'o miserie materială, fizică și morală mai teribilă de cât ce constatam astăzi.

Cayrol.

CHESTIUNEA DUNAREI

American Diplomacy and the furtherance of commerce by Eugene Schuyler ph.d. l. l. d. etc.—New-York. Char Scribner's sons 1886.

(Urmare I)

Prin tractatul din Berlin din anul 1878 se făcu altă schimbare în privința Dunărei. Basarabia care fusese luată Rusiei prin tractatul de pace de la Paris, îi fu retrocedată; deci Rusia redeveni riverană pe gura Kilic. Prin acest tratat, spre a menține libertatea Dunărei, se ordonă distrugerea tuturor fortificațiilor de la Porțile de fer până la mare, fără ca să se mai poată ridica altele. Nu mai fu permis nici un vas de rebel d'a naviga pe Dunăre, mai jos de cât Porțile de fer, afară numai de cele însărcinate cu poliția riverană și cu vama.

Staționarele marelor puteri, generalmente acordate la gurile Dunărei, puteau veni până la Galați. Puterile Comisiei europene fură întinse de la Isaccea până la Galați. Austro-Ungaria ceru apoi ca comisia europeană să fie permanentă; Rusia însă făcu obiecțiuni; și fără a decide definitiv tratatul stipulat numai, că se va regula acest punct, cu un an înainte expirării puterilor comisiei. Cu toate acestea se hotărî ca regulamentele relative la navigație, poliție riverană și supraveghiere de la Galați până la Porțile de fer, trebuiau înlocuite de Comisia europeană, ajutată de delegați ai statelor riverane; aceste regulamente trebuiau să fie în armonie cu cele existente pentru porțiunea fluvială de la Galați în jos. Comisia riverană generală instituită prin tratatul din Paris, dispăru prin acord tacit; lucrările care trebuiau executate la Porțile de Fer, nu mai fură încredințate puterilor riverane ci Austro-Ungariei. Tratatul de Berlin, fu încheiat în așa de mare pripă, în cât nu se hotărî nimic, în privința execuției regulamentelor relative la porțiunea Dunărei de la Orșova la Galați, propozițiile plenipotențiarilor Austriaci și Ruși fiind amândouă respinse. Art. 53 vorbea numai de prepararea acestor regulamente. Comisia europeană a Dunărei se întruni, și decise dupe o lungă discuție și cu toată opoziția României, care prin tratatul de Berlin obținuse dreptul d'a avea un membru în Comisia europeană. d'a face un proiect preliminar de regulamente.

Pe baza acestor regulamente trebuia înlocuită o comisie mixtă, compusă din delegați ai Statelor riverane și de un delegat al Austro-Ungariei, care trebuia să aibă președinția și un vot decisiv.

Ast-fel Austro-Ungaria cu toate că nu era putere riverană pe această parte a fluviului, putea decide în toate chestiunile relative la navigația Dunărei, și a avea predominanță asupra fluviului de la Porțile de Fer în jos, în detrimentul puterilor riverane, și poate chiar a intereselor generale ale Europei. Acest proiect preliminar întâmpină atâtă obiecțiuni în cât fu abandonat.

După câte-va sesiuni foarte animate,

1) Vezi «Epoca» No. 136 și 137.

și lungi discuții, delegatul Frances, d-l Barrère, propuse ca soluțiune ca nu numai Austro-Ungaria, să figureze în comisiunea mixtă cu delegații Statelor riverane, și se aibă presidența, ci se fie și un delegat, al comisiei europene, desemnat pentru 6 luni, după ordine alfabetică. Comisia mixtă fiind deci compusă de cinci membri în loc de patru, nu mai trebuia un vot preponderent. Un alt avantaj era că astfel se stabilea o conexiune între comisia mixtă și comisia europeană, cea ce implica un oare-care control din partea Europei. Dificultățile erau că, după ordinea alfabetică, numele puterilor fiind în limba franceză, (după u. l. diplomatic) Austria și Germania era să aibă cei doi d'ntii reprezentanți din comisia europeană; și regulamentele pentru comisia mixtă era să se facă firește în anul înli. Germania lucrând în înțelegere cu Austria, aceasta revenea a da Austriei două voturi, cu toate că în sensul strict, Austria nu era o putere riverană; ci numai o putere deținând o porțiune a cursului superior a fluviului, și având deci un mare interes în regulamentele pentru navigația părții inferioare.

România, la rândul ei, ar fi avut doi delegați; dar rândul ei ar fi fost cel din urmă, și ar fi fost greu d'a schimba atunci regulamentele adoptate mai înainte. România refusa în mod absolut d'a primi propoziția Barrère; cu toate acestea, cu toate opoziția ei, în contra regulii care hotărâ că decisiunile comisiei europene să fie luate în unanimitate, fu decis d'a se comunica rezultatul puterilor. Aceasta rezoluție fu icalată în ziua de 2 Iunie 1882. Puterile comisiei europene era să espire, peste puține luni. Toate țările, dar mai ales Anglia care avea 67 0/0 din navigația totală a gurilor Dunărei erau foarte interesată în această chestie; lord Granville, propuse deci o conferința la Londra, în scop d'a rezolva diferendul.

(Va urma)

PARTEA ESTERIOARA

Italia. — *Roma, 16 Mai.* — La banchetul electoral din Catanzaro ministrul Grimaldi a ținut un discurs, în care a expus principiile politicii externe, urmata de guvern. Ministrul a zis:

În afacerea rumeliotă și greacă am mers tot-d'auna în deplin acord cu cele trei imperii și cu Anglia. Amiciția Angliei este prețioasă pentru interesele noastre maritime în Mediterana. Din acele diplomatice, cari vor fi supuse Camerii, se va vedea, că am urmărit cu tărie un dobit scop, de a contribui la mănținerea păcii generale și la binele acelor poporațiuni. Dacă am fi stat la îndoială, am fi pierdut autoritatea în concertul statelor mari și s'ar fi produs o scisiune fatală între puteri.

Cât privește Africa, câtă se ne amintim, că efectele întrerinderilor coloniale se arată numai încet. Massuah este un punct important. Dacă îl vom părăsi, îl va ocupa de sigur alt-cineva. Să arătăm deci, că suntem un popor serios, care crede în viitorul său. Înainte de a căuta să resubnam cum merită asasinarea expedițiunii comitului Poro, trebuie să ne dăm cont de pericolul la care ne-am putea expune, dacă ne am găsi încurcați în depărtare într'o expediție grea tocmai în mometul când interesele supreme ne-ar putea reclama toate forțele în Europa (resboi). Când vom putea face, fără să periclităm interesele superioare, atunci vom lua cu sânge rece o hotărâre în privința aceasta.

—x—

Anglia. — *Londra, 16 Mai.* — Oficiul Reuter află, că guvernul britanic a decis să nu consimtă la anexarea Hebridelor de către Franța.

Londra, 17 Mai. — La meetingul conservatorilor, aranjat în Saint-James-Hall contra bilului Home-Rule, Salisbury a zis, că dupe toate probabilitățile bilul irlandez va aparține istoriei într'o săptămână, adică va fi respins.

Rezultatul birului Home-Rule ar fi separarea Irlandei de imperiu, chiar dacă Gladstone și Parnell ar dori să mână unirea. Drept contraplan lordul Salisbury a recomandat menținerea consecventă a legii pentru douăzeci ani viitori și emigrarea pe scară înfrântă în socoteala statului. Prevăzând că parlamentul va fi în curând dizolvat, Salisbury a afirmat că trebuie să numim deputații, cari vor menține unitatea.

Londra, 17 Maiu.—Oficiul Reuter află, că China se opune la orice aranjament dintre Franța și Vatican, ce ar urmări scopul de a restrânge atribuțiile nunciului papal din Peking prin protectoratul Franței asupra misiunilor catolice din China.

Rusia.—Sevastopol, 15 Maiu. —Pe rechea imperială și marii duci cu suita au sosit aici după amiază și nu fost primiți cu solemnitate. Vaporul, pe care va și locui perechea imperială, ancorază în fața admiralității, unde stă gata de plecare cuirasala *Cesme*. Au venit mulți foști militari, cari au luptat la Sevastopol.

Petersburg, 17 Maiu. — Ziarul *Petersburgskia Wiedomosti* vede în conflictul dintre Viena și București un simptom de schimbare viitoare și a raporturilor curate politice, dintre cele două țări, căci între altele călătoria ministrului de război român la Livadia face a se presupune, că România e dispusă a se scuti de orice numai jug economic al Austriei, ci și pe cel politic. Lui Katkow nu i se pare tocmai așa frământat raporturile ruso-germane, de când Germania și Anglia și-au regulat printr-un aranjament pacifice interesele lor coloniale din Oceanul pacific. Acum aceste state sunt buni vecini, de unde se și explică faptul, că presa germană aproba politica Angliei în chestiunea bulgară și greacă, pe când în conflictul afgan ținea încă cu Rusia. Amicitia Rusiei pentru Germania mai are preț numai cât timp cum a zis Moltke — Germania e silită a sta cu frontul spre Occident.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

AMINTIRI DESPRE GR. ALEXANDRESCU

(Urmare) 1)

P'atunci eu eram la Paris și tatăl meu care avea o mare afecțiune pentru Alexandrescu, îl luase acasă la dânsul, unde a șezut mai multă vreme, în camera dedesubtul celeia ce ocupă acum doi ani la hotelul Broffit, peste drum de teatru. Într-o cameră a scris cele mai multe din meditații: *Fericierea*, *Mulțumirea*, *dedicată fetiței Voinescu II* (acum Contesa de Rochemontleux), *Viața Câmpenească*, dedicată lui Grigore Cantacuzino, proprietarul mosier Florești, unde a petrecut o vară; *Epistola către Voltaire* și altele. Acolo a scris, Anul 1840:

«Să stăpânim durerea care pe om supune
«Să așteptăm în pace al sartei ajutor...
A scris miezul nopții:

1) Vezi Epoca No. 137.

«...Frumoasa Primăvară acuma se grăbește
«La caru-i se înhamă pe zefirei usori,
«Pășaste și în urma-i verdeața se ivesc
«Și cerul se desbracă de viforoși nori.»

Acolo a scris fabulele: *Toporul și pădurea*, *Cânele și Crăciunul*, *Boul și Vișelul*, *Lupul moralist*, *Voiepe liberală*, *Lebăda și puil Corbului* etc.

Când m'am întors în țară pe la 1841, am găsit pe Alexandrescu tot la Djuristva, în mahalaua Gorganii, unde îl lăsasem; dar de astă dată nu ca luncker, nu ca căpșit, ci ca pensionar, sub chie și cu paza de soldat cu pușca la ușă. Eață cum meritase el aceste onoruri. Generalul Consolul găsise în înalta judecată că în fabula *Lebada și puil Corbului*, *Vulpea Vicleană* semăna aidoma cu guvernul ce reprezenta, că puil Corbului erau nevinovații de Români și *Lebada* omul care da sfaturi bune, și ceruse pedepșa cutezătorului autor.

«A zis...
«Că lupul, urșul, leul, vorbese de stăpânire
«Că lupul e cular ce judecă, dispoc
«Și în după om pelea ca lupul după oao,
«Că lebada e omul ce dă povațuire
«Acelor care umblă pe cale de peire...»

Alexandrescu
(Epistola către Voinescu II)

Așa era p'atunci; o vorbă rea la palat, o simplă banuială a Consului te ducea nejudicat și de dreptul la pușcărie sau cel puțin la vreo mânăstire, fără a fi se permite să vezi alta figură amică de cât pe a pazitorului. Știi că voină să ved pe Alexandrescu la spărtărie unde era închis. mi-a trebuit să alerg o săptămână să mă căciulesc pe la toate autoritățile civile și militare, de la dorobanți până la Vornicul cel mare, până să dobândesc o scrisoare cu trei escalituri, în puterea căreia un ofițer m'a deschis ușa odăii prizonierului. Tânărul ofițer care m'a întovărășit, simpatiza, sunt sigur, mai mult cu prizonierii, precum îi numea cu emfază, de cât cu acel cari îl dedese în paza. Când am eșit din camera lui Alexandrescu, nu mai era nimeni prin curte; se întunecase și plecase toți amployații; tânărul ofițer, m'a propus să mă ducă să văz și pe Nicu Balcescu, căci și inkerul Balcescu era închis acolo de mai multe luni, pentru că spusese unor sergenți din regimentul său, că Mircea, Mihail și Ștefan, fusesse niște domni viteji; în anul de grație 1841, nu are erlat de a răspândi asemenea vorbe. Tot atunci Colonelul Câmpineanu închis vreo doi ani la Margineu, fusese transferat în închisoarea de la Piumbuita; Manolache Baleanu era surghiunit la Bolintin. Marin Serghiescu (naționalul) la Ocna de sare de la Telega, iar Boliac mai norecit respira aer curat de munte, surghiunit la Schitul Poiana Marului, unde un euceruic călugăr rus îi citea în toate diminețele, moliftile Sfântului Vasile.

Poliția după ce și-a satisfăcut pe deplin curiozitatea, citind trei luni, zi și noapte toate hârtiile și cărticelile lui Alexandrescu, a declarat lăta-meu, dându-mi cheea odăii, că nu mai pune pecești pe ușă, și că va avea ordin să libereze pe prizonier.

A doua zi m'am dus de l-am luat de la închisoare să-l aduc acasă, dar a stărui să se mute la Hotel Conduri unde a închiriat o odăe. Inșă după vreo trei sau patru luni, plecând eu la Iași, s'a mutat iar la tatăl m'ău, unde a șezut până la 1844.

Când m'am dus de l-am văzut la închisoare, avea un vraf de hârtie pe masă, pline de ștersături și de cruci, în toate părțile. Când scria avea mania de se citea și și tot ștergea și îndrepta; dobândise patina asta, citind adesea versul lui Bolintineanu:

«Si j'écris quatre mots, j'en effaçerai trois.»

Acel vraf de hârtii era traducțiunea *Meropei*, cu care se ocupase în închisoare, ca să i treacă de urât. Ce s'a fi făcut acea traducere?

În vara anului 1842, profitând de vacanța Academiei din Iași, venisem în București. Unul din concesiarii ocnelor de sare răposatul Oțeleșeanu, care pe atunci mi era cam rudă, ne invita pe Alexandrescu și pe mine, să îl întovărășim la Baia de Arama. Se propunea companiei să cumpere acea moșie, pentru exploatarea metalului; ocaziunea era favorabilă: puteam fără mare cheltuială să ne satisfacem o dorință veche ce avam de a vizita mânăstirile de peste Ol. Într'acea călătorie am mers din mânăstire în mânăstire și din schit în schit de la Cozia până la Tismana; ne-am colorat la Turnu-Sevin și apoi ne-am întors, urmând obârșia munților din stână în stână, călătorind când pe jos, când calare, din gura Bahnei în Dunare până în valea Oltului, la Turnul Roșu. Alexandrescu a descris o parte din acea călătorie într'un memorial. În pelerinajul la Cozia a scris umbra lui Mircea:

«...Mircea, tmi răspunde dealul, Mircea,
[Oltul] repetază
«Acest sunet, acest nume, valurile îl pri-
[mesc],
«Unul altuia îl spune, Dunărea se înștii-
[tează]
«Șale ei spumate unde cântă mare le por-
[nesc]

Alexandrescu, fără să aștepte care era să fie hotărârea domnească, răspunde: «Să mânăie, foarte bine, merge, dar să lăși poezia de poruncă, ved, că Maria Ta n'ăi citit o satiră ce am făcut acum vreo câțiva ani, unu poet de Curte de atunci, pe care îl povățuam cu versurile:

«Ia-ți nădragii de atlas
«De-ți fă steagul la Parnas.»

«Apoi ce fac eu cu acele versuri când voi îmbrăca nădragii de atlas?»

Mai târziu a fost numit director la departamentul Credinței, pe când moștile mânăstirilor închinăte și neînchinăte se arendați cum da Domnul, post important și ambiționat de toți acei care cânta să facă averi mari. El care l-a ocupat atâți ani a eșit de acolo socrac precum intrase.

În anul 1853 se auzea de război. Alexandrescu ca și Nicu Balcescu au avut tot d'acuma credința că România numai prin arme se putea ridica la rangul ce i se cuvine. Era vorba ca o armată auxiliară, franceză, să vie să ocupe valea Dunării de jos, iar flota

Engleza să coprindă Marea Neagră; se suna și de venirea lui Magheru cu proserii Români și tinerimea începu să bade din pînă. Atunci Alexandrescu a scris: *Cântecul soldatului*.

«Pe câmpul României
«Trompeta când răsună
«La glasul datoriilor
«Oștirea se adună...»

Tot atunci a salutată pe Halceinski cu un lung adio în versuri.

De ce n'a voit soarta să poată vedea și el pe Români, urcând ca vijalie printre gloanțe și mitrolie dealul Griviței înfrângând în creștel gloriosul lor steag, și pe viteazul și fiorosul Osman-pașa, închinând sabia lui unui tînăr colonel Român.

La 1859, după suirea lui Voda-Cuza în scaunul domnesc al Principatelor-Unite, Alexandrescu a ocupat postul de ministru interimar la Culte. Modestia care îl caracteriza, nu i-a permis să primească a fi numit la acel interim ca titular. Mai în urmă, la 1860, a fost trimis la Focșani ca membru la comisiă centrală. Acolo a fost lovit de o boală nemilostivă, care la ținut aproape un sfert de secol, mort între cei vii.

«Lumea e în așteptare... lunurile cele nalte
«Ca fantome de mari școli, pe eroii lor jelesc
«Șale valurilor mîndre generații spumogate
«Zidul vechi al mînaștirei în cadață îl is-
[besc.]»

(Umbra lui Mircea la Cozia)

La Tismana a scris: *Răsăritul luni*.

La Drăgășani: *Mormintele*, și mai multe alte poezii pline de cugetări marețe ca aspirațiunile sufletului său, și de tablouri descriptive, vesele și înflorite ca frumoasele locuri ce vizita și ca sburdările inimii sale.

Lăudată fie memoria marelui poet a carui pana a știut să învieze umbrele glorioase ale eroicului nostru trecut și a împodobit vechile tradiții legendare ale istoriei naționale, îmbrăcându-le în stralucitele culori ale bogății sale imaginaționale.

La anul 1842, Alexandrescu a fost numit impiegat la postelnicie, la masa jelibilor. Serviciul cu care îl însărcinase șeful său, era de a citi toate petițiunile adresate Domnului, de a face pentru ele care câte un extract și de a le adresa autorităților respective cu apostila Domnească. Voda Bibescu mulțumit de modul cum își îndeplinește datoria, a voit să-l aibă pe lângă dînsul, îl luă la Breaza unde petrecea lunile de vară.

De și în mare favoare la Curtea lui Voda Bibescu, dar nici intriga, nici ligușirea nu s'a putut apropia vre o dată de dînsul. Vorbea tare fără a și ascunde gândurile și credințele.

O dată aflindu-mă cu unchiu-meu la Câmpina, m'am dus să-l văz la Breaza. Doamna Bibescu aflând că eram în odăea Alexandrescu a trimis de m'a pofit la masă. Prânzul a fost vesel; Alexandrescu, bine dispus, a povestit o mulțime de istorioare țărănești în care vestitul Carcalechi, ziaristul Curji, juca rolul principal. Doamna care îl asculta cu plăcere și rîdea mult la aceste povestiri îi zice: «Să vii să mănânci în toate zilele cu noi». Apoi întorcându-se către Voda cu un ton poruncitor:

«Numește-l poet al Curții!»

De copil, Alexandrescu cunoștea poezii grece vechi și moderne; la vârsta de șapte-spre-zece ani, citise pe toți clasicii francezi și știa pe dinafară tot ce era mare și frumos în literatură.

Cine era și de unde venise acel băiat în școala lui Vaillant, și unde studiase el până atunci, în ce școală și cu care dascăl? Studiase acolo unde ad studiat oamenii de felul lui, oamenii de geniu; la școala inimii și a spiritului, sub direcțiunea dorinței și a plăcerii de a ști și de a admira. Știu numai ca în podul casei la Mitropolie stău aruncate vreo mie de volume, clăe peste gramadă, neclăsele, necatalogate. Acolo se încheia Alexandrescu de citea. Multe oare plăcute am petrecut noi împreună în mijlocul acelor în-folio, citind când viețele oamenilor iluștri de Plutarce, când viețele sfinților în Cazanie, când pe *Tucidid* și *Xenofon*!

Alexandrescu era născut în Tirgoviște, în patria Văcăreștilor, a lui Eliad și a lui Cârlova. Zna care a presidat la nașterea lui l-a înzestrat cu imbelșugare cu o mare memorie și cu darul armoniei. Poeziile lui se desosebesc prin mari calități de stil, de cugetare și de simțire care îl pun între fruntașii poeziei Române.

Meditațiile au un sbor înalt care le ridică alături cu acele ale lui Lamartine.

Satierele lui sunt înarmate cu impunătorul de felul lui Boileau.

Fabulele care formează o parte însemnată și originală din scrierile lui Alexandrescu, multe, precum *Lebada și Puil Corbului*, *Pădurea și Toporul*, *Vulpea liberală* și altele le-ar însemnat însuși La Fontaine.

A zice de dînsul ca a fost poet și poet de un talent superior, nu este destul. El a fost un suflet mare și nobil, o inimă curată și generoasă, vesel și glumeț; îi placea societatea aleasă, și dacă câte-o dată căuta singurătatea era mai mult ca o alinare la amărăciunile vieții, de aceea și scrierile lui dintr-acele momente respiră o stare de intristare melancolică a sufletului său.

Era de școala aceea care consideră darul poeziei ca un deposit sacru, pe care omul înzestrat de sus este dator să îl păstreze curat, ne-atins de patimele și slabiciunile omenești, așa că el privea de sus în liniște senină splendoarea adevărului și frumosului care luminează binele și lovește vicul și nemernicia; în mândria și maieostoasa sa indignațiune, condeul său, stigmatiza înjosirea cinismului și lipsa de probitate, precum o vedem în unele din poeziile sale.

Viața lui a fost o viață de luptă și de martir; a luptat pe față, cu curaj, la lumina mare, pentru libertate în contra despotismului, pentru dreptate în contra abuzului și nepăsăturii, păstrând tot d'acuma căldura și devotamentul tinereții. A luptat fără altă ambițiune de cât aceea de a fi folositor țerei sale. Cordeul său original și plin de spirit și de grație nu s'a inspirat de cât de pulsațiunile mari și patriotice ale sufletului său.

Generația veche a admirat cu iubire scrierile lui Alexandrescu. Le a avut ca un catechism de virtute și de patriotism, și mulți poate că au pășit pe calea

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

VĒLUL ALBASTRU

(Urmare)

Înainte ca Roza, cu totul palidă de emoțiune, să fi avut timpul să răspundă brigadierul reapăru pe pragul coridorului bombanind în contra pasnicului.

— Eram sigur — zicea dânsul între dinți, — e beat mort dobitoacu! Iată unul care și fură leafa! E platit să supravegheze turnurile, și, când fica sa nu e aici poate cine va să intre ca într'u moară și să iasă asemenea. Atât mai rău pentru el, o să l' aștern în raportul meu.

— O domnule! te rog...
— Tăcere! — zise Daubrac. — Se coboară cineva.

Toată lumea tăcu și se auzi foarte bine la capatul de sus al scării șgomotul de pași ai unui om bine încălțat și grăbit.

Brigadierul luă pe Roza de braț o împinse în odăia pasnicului, facu semn domnilor ce l' înșoțea de a se alătura pentru a opri trecerea și el singur se plaută pe o treaptă înaintea grilajului. Un moment după aceasta, individul care se cobora se arătă și se opri îndată când văzu pe brigadier.

Daubrac și Meriadec îl recunoscură imediat.

În adevăr era cavalerul doamnei cu voalul albastru. El avea un corp frumos, o statură elegantă, și ținuta unui om din cea mai bună lume. El părea contrariat de a găsi scara oprită, dar aștepta cu răbdare ca grupul acelor oameni să se dea la o parte pentru a l' lăsa să treacă.

Când însă brigadierul îi strigă să înainteze, el își schimbă alitudinea.

— La mine vă adresați? — întrebă el cu mândrie.

— Da, la d-v. Am două cuvinte a vă spune. Întrați cu mine la paznic.

— Mă luați drept un alful, fără îndoială. Consimți a vă urma și a vă asculta, dar să sfârșim, vă rog.

Brigadierul îi arătă intrarea coridorului și l' făcu loc să treacă înainte. Tatăl Verdier, lungil pe pat, dormea greu somn al bețivilor. Fica sa stă în picioare la capătul lui. Meriadec, Daubrac și artistul intrară dupe brigadier care începu ast-fel:

— D-v. sunteți care v'ați suit cu o femeie?

— Ce vă împotriva?

— Acești domni v'au văzut traversând piața la braț... Domnișoara v'a văzut trecând scara pe dinaintea ușei odăii unde suntem în acest moment.

— Ei, dacă aceasta ar fi adevărat?

— Atunci, d-v. mărturișiți?

— Ce, și cu ce drept mă întrebați?

— Vă întreb ce s'a făcut această femeie?

— Ea a plecat.

— Singura?

— Da; și dacă nu mă credeți duceți-vă sus de vedeți.

— O! nu e trebuință! Știu unde este și acolo voescă să conducă. Să vedem dacă veți recunoaște-o.

Aceste din urma cuvinte talburar vizibil pe necunoscut.

— Mi se pare că râdeți de mine, — zise el cu o voce mai puțin sigură.

Vă somez de a vă explica ce voiți cu mine?

— Veți ști îndată. Mergeți înaintea mea. — conchise brigadierul, — arătând scara domnului care răspunde:

— Fie! cedez forței. Dar vă declar că veți plăti scump abuzul ce faceți din autoritatea d-v. Unde pretindeți a mă duce?

— Foarte aproape d'aci. La Hôtel-Dieu.

— La Hotel-Dieu! strigă necunoscutul. S'a întâmplat vr'un accident acestei... —

— Acestei dame — zise râzând brigadierul. Da. Aceasta vă înspăimânta?

— Un accident grav?

— Șiretule! știți bine de ce e vorba.

— Știu atât de puțin în cât te rog să mă conduci iute la ea.

— Sunteți atât de grăbit? Fiți liniștit nu e departe. D-v. coborâți-vă și spuneți oamenilor mei de a aranja lumea, — adăogă brigadierul adresându-se celor trei companioni cu cari venise.

Iar Rozei Verdier îi zise:

— Cât despre d-v. dacă Verdier va fi maturat din locul său, aceasta îl va învăța minte să mă lase deschis grilajul scării.

La început acest escelent brigadier nu prea credea în crima denunțată de omul cu fesul roșu, dar apucând odată pe calea aceasta, acum nu se mai îndoia că a pus mâna pe asasin. El nădăjduia chiar că această descoperire îi va aduce înaintarea.

Meriadec și Daubrac cugetău, pe când Fabreguette era triumfător.

— He! — zicea el, — am știut eu de ce m'am amestecat. Fără mine acest bătrân brigadier ar mai fi stat mult de vorbă lângă acest cadavru și asasinul ar fi fugit, pe când acum, grație mie, l'am prins.

— Sunteți foarte sigur? murmură Daubrac. Acest domn n'are de loc mina unui scelerat.

— Pentru ce? Pentru ca este îmbrăcat dupe cea din urma modă? Aceasta nu probează nimic.

— Și pe urmă el e foarte indiferent — adăogă Meriadec.

— Crede că va scăpa cu cutezanța, dar vom vedea figura ce o face când acum se va pune față în față cu victima sa.

— Credeți că vă va lăsa să asistați la confruntare?

— Cum se poate! sunt singurul martor ocular. Prezența mea este indispensabilă, — zise pictorul îngâmfându-se.

Vorbind încet acestea și încă altele, ajunseră în capul scării și Fabreguette

se însărcină de a transmite celor doi sergenți de oraș, aceasta îl va învăța minte să mă lase deschis grilajul scării.

Mar veniseră și alții, pentru că știrea acestui tragic eveniment se răspândise în cartier cu repezițiunea fulgerului și comisarul polițienesc al cartierului fusese înștiințat de niște oameni zeloși cari în tot d'acuma se găsesc în asemenea ocaziuni.

Mulțimea curioșilor se mărise și agenții avură multă greutate a opri mulțimea în scurtul drum din strada Clotire până la spital.

Ei înconjurară pe omul arestat, care mergea cu capul drept lângă brigadier. Denunțatorul și cei doi amici mergeau dupe ei și, cu toată îmbulzeala, cortejiul ajunse, fără a fi rupt, pe peronul spitalului Hôtel-Dieu.

Comisarul încins cu eșarfa sa aștepta sub peristil. El ordonă gardienilor de pace de a împiedica trecerea curioșilor, dupe ce va lăsa să se sue cei patru interesați, și începu să vorbească cu brigadierul care l' puse în curentul a-facerii.

În timpul acestei convorbiri, Meriadec și Daubrac avură timpul de a examina acusatul mai bine de cât a putut face aceasta pe scara rău luminată.

El pare să aibă trei-zece și cinc ani; era foarte brun, foarte viguros, l' purta niște mustați lungi și niște favorite lăiate militarește în dreptul urechilor.

— Are aerul unui ofițer îmbrăcat civil — zise încet Daubrac.

(Va urma)

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 3.500 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV. linia 30 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

cea dreaptă de teamă să nu-și recunoască abaterile în vre-o satiră sau în vre-o fabulă d'ale lui Alexandrescu. Tinerilor Români ai generației care se ridică la zic: Fii patrioți și modești ca Alexandrescu, și când voiți să știți cum se glorifică faptele cele mari, citiți Odele și Elegiile lui; când voiți să știți cum se rîde de ambițioși de rînd și cum se biciuește vicul, citiți Satirele Fabulele lui Alexandrescu. Dotat de un talent mare el și-a iubit țara, s'a respectat pe sine și a lăsat în memoria noastră operele spiritului și ale inimii sale.

Ion Ghica.

INFORMATIUNI

Alfăm din sorginte sigură că guvernul austriac este foarte supărat, nu atât din cauza pretențiilor guvernului nostru, ce el pretinde că sunt exorbitante, ci pentru modul cum au fost conduse negociațiunile.

Ast-fel, guvernul nostru ar fi făcut să se nască mari speranțe la Viena că convenția se va încheia și pe urmă a schimbat cu totul tactica, când au venit în București.

Alfăm încă, că pe când a zis guvernul Austriac la Viena că există epizootie în țară, d. Ferikidi a răspuns prin o denegațiune. Adăogând că n'are de cât se constată aceasta guvernul austro-ungar.

În urma acestei propoziții guvernul Austriac a trimes, prin un decret imperial, veterinar în București, pe lângă care d. Brătianu n'a vrut să numească veterinar din partea României, și a refuzat ast-fel să li lase să-și împlinescă misiunea, ce se credeau în drept să exercite la noi, în urma declarațiilor d-lui Ferikidi.

Erî au sosit în capitală trei consilieri de stat Austriaci, venind de la Viena.

Alfăm cu plăcere, că convențiunea cu Franța este încheiată. S'așteaptă însă votarea tarifului autonom, pentru ca ea să fie supusă votului Parlamentului.

Se vorbește asemenea că Franța a luat angajament d'a susține la nevoie statul român dacă cesțiunea Dunării ar fi pusă din nou pe tapet.

Suntem asemenea pozitiv informați că în urma celor spuse la Viena de d. Ferikidi, privitor la d. baron de Mayr, situațiunea ministrului Austriac în București devine din cele mai grele, și că relațiunile între ministrul nostru al afacerilor străine și diplomatul Austriac sunt foarte încordate.

D. Eisenstein, prim-secretar al legațiunii austriace, a plecat ieri din țară.

Generalul Berendei a inspectat Lună fortificațiunile de la Kitila.

D. Lupulescu, raportorul tarifului autonom a fost chemat telegrafic de la Ploiești. D-sa s'a și întors în capitală.

La gara de Nord a sosit un transport de câte-va mii butoaie praf de pușcă venind din Germania.

Azi va apare în «Monitorul Oficial», decretul pentru amânarea la

16 Iunie a examenelor elevilor preparați în particular.

Se vorbește despre o nouă călătorie a d-lui D. Sturdza la Iași, avînd de scop să atragă în favoarea proiectului său de învățămînt opiniunea corpului profesoral de acolo.

Citim în *Românul*:

Duminecă trecută s'a ținut la Buda-Pesta un consiliu de miniștrii supt președinția primului ministru. La consiliu a luat parte și supt secretarul de stat Matlecoveci, desemnat pentru conferința vamală ce a trebuit să se întrunească ieri la Viena. Acest fapt denotă că în consiliul ținut s'a decis în privința măsurilor de represie ce sunt a se lua contra României.

Senatul s'a ocupat ieri în secții cu legea organizării serviciului flotei.

DEPESILE TELEGRAFICE

Viena, 18 Mai. — Ministrul de comerț, făcînd cunoscut camerei de comerț din Viena despre ruptura negocierilor angajate cu România, a declarat că convențiunea actuală va înceta de a mai fi în vigoare de la 1 Iunie.

În același timp ministrul a exprimat dorința pentru reluarea negocierilor, declarîndu-se gata a le refuză îndată ce România ar arăta mai bune dispozițiuni.

Paris, 18 Mai. — În urma unei mari recepțiuni ce s'a făcut la comtele de Paris cu ocaziunea plecării ficei sale, prințesa Amelia, logodită cu prințul ereditar al Portugaliei, se asigură că radicalii și propun a adresa guvernului o interpelare, îndată după deschiderea camerei, pentru a cere expulsarea prințului.

DECRETE

— Sunt numiți în serviciul căilor ferate:

D. Ioan Condiescu inginer asistent;

D. Stefan Antoniu elev inginer.

— Epoca examenului de vară de la 15—30 Mai, prevăzută în regulamentul de promoțiune al școlărilor cari s'au preparat în particular, se fixează de la 16—28 Iunie.

— Epitropia bisericilor S-tu George din Târgu-Neamțu este autorizată a primi donațiunea făcută de decedata Calina Economu, consistînd dintr-o moară în valoare aproximativă de 20,000 lei.

— Sunt numiți:

D. C. C. Deleanu, prefect al județului Ol.

D. Al. Lahovari, actual comisar-director al prefecturii poliției Capitalei, în funcțiunea de comisar-inspector-clasa I.

D. I. Paladi, actual prefect al județului Ol., în funcțiunea de comisar-director al prefecturii poliției Capitalei.

— S'a disolvat consiliul comunei rurale Dedulești din județul Brăila.

— S'a disolvat consiliul comunei rurale Trestia din județul Buzău.

— S'a disolvat consiliile comunelor rurale Garvan, Văcăreni, Casapheoi și Sariurt din județul Tulcea.

— D. doctor în medicină N. Ursulescu, actualul medic-primar la spitalul din Târgu-Neamțu, se permută în postul vacant de medic-primar la spitalul din Botoșani.

— D. licențiat în medicină Miha Ionescu, actualul medic al plășei Dealu-Dâmbovița, se transferă în asemenea calitate la plasa Bolintinu, în locul d-lui licențiat în medicină M. C. Dobrescu, care va tece în postul de medic al plășei Dealu-Dâmbovița, din județul Dâmbovița.

INTRUNIREA DIN TARGOVISTE

Cetățenii Târgovișteni au adresat comitetului opoziției, următoarea adresă:

D-lor Membrii ai Comitetului Executiv al opoziției unite, București

Târgoviște, 3 Mai 1886.

În vederea graver și periculoasei situațiuni creată țării întru și afară de către odiosul regim actual.

Sub-semnații cetățeni Târgovișteni, membrii ai partidului liberal-conservator și liberal independent, ne-am constituit în comitet de inițiativă spre a lucra în oraș și județ, pe toate căile, în acord cu membrii comitetului central executiv al opoziției unite, la deșteptarea spiritului public și la schimbarea actualiei stări de lucruri.

În acest scop am luat înțelegere cu membrii comitetelor din plăși și plaiuri, și ținînd compt de dorința expri-

mată în nenumărate rânduri și în modul cel mai viu de generalitatea oamenilor de bine din acest oraș și județ, — am decis a ține o întrunire publică în Târgoviște în ziua de 11 Mai la ora 1 p. m. la care oșbit de d. noastră să se invite și câte-va din personalitățile marcante politice ale țării.

Comitetul de inițiativă:

Ioan Fusea, Mihai Popescu, Gheorghe Tighineanu, Ion Zoinde, Alexandru Penescu, Petre Petrescu, Vasile Dimitropolu, Dumitru Constantinescu Ursu, Nita Petrescu Cosma, Ilie Vitamanu, Nae Luculescu, Capitan Nae Negorescu, Sahe Georgescu, Ghita Constantinescu, Grigore Gavrilescu, Chirita Raduțianu.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Ședința de Marți 6 Mai 1886

Ședința se deschide la ora 2 sub președinția d-lui I. Agariel, preșent fiind 94 d. Deputați.

D. Mucenic Dinescu depune o petițiune a mai multor locuitori din județul Mehedinți, cari cer să li se dea pămînturile hotărâte de fosta administrație a domeniilor.

D. Mucenic cere, ca petiția să fie trimisă de urgență la ministrul domeniilor.

D. Ministrul domeniilor spune că ar fi fost mai bine ca petiția să fi fost trimisă direct la minister.

Camera decide trimiterea cererii de urgență la Comisia de petițiuni și înscieria ei la ordinea zilei pe Sâmbătă.

Se votează un credit de 20,000 lei d-lui ministru de externe pentru Comisia mixtă internațională a Prutului. La ordinea zilei discutarea tarifului autonom.

D. Lupulescu citește modificările introduse la *Categoria I* despre *animalele vii*.

D. Butculescu cere votarea acestei categorii, fiind-că toate cifrele sunt foarte bine puse și bine făcătoare pentru economia țării.

D. N. Romanescu cere ca toți caii reproducători să fie scutiți de taxe la intrare.

D. Lupulescu declara că comitetul a respins amendamentul d-lui Romanescu.

Discuția se încheie și amendamentul d-lui Romanescu se respinge.

Categoria I se votează.

D. Lupulescu, citește *Categoria II* despre *Producte, animale alimentare*.

D. Butculescu, propune urcarea taxei asupra grăsimii la 150 lei, la sută. Pentru miere cere o taxă până la 50 lei la sută de kilo.

D. Butculescu cere a se urca și taxa asupra carnei proaspete.

D. Sendrea, combate urcarea taxei asupra carnei proaspete și asupra grăsimii fiind-că atunci se vor îngreui consumatorii.

D. Stolajan, combate și d-sa aceste urcări fiind-că din momentul ce carnea proaspătă este efina la noi în țară nu ne poate fi teama de concurența străină.

D. Stolajan cere respingerea amendamentelor propuse.

Discuția se încheie.

D. Nicorescu, în chestie de reglement protestează în contra chipului în care se procedea la discuție.

Incidentul se încheie.

Se pune la vot amendamentul d-lui Butculescu pentru a se urca taxa untului proaspăt și topit la 100 de lei și se primește.

Se primește un al doilea amendament pentru urcarea taxei asupra grăsimii la 150 lei.

Amendamentul pentru urcarea taxei asupra mierei se respinge.

Se primește un amendament al d-lui Butculescu propus la art. 18 pentru fixarea taxei asupra cărnurilor afumate și a cărnășăriei la 100 lei de sută de kilo.

Categoria II se votează în total.

Se dă citire *Categoriei III* despre *Marilele făinoase și derivatele lor*.

D. D. Butculescu cere urcarea taxei asupra făinelor streine cu 25 0/0.

D. N. Romanescu propune mai multe amendamente pentru urcări de taxe.

D. Tănăsescu se pronunță în contra or-cărei urcări de taxe asupra făinei, fiind că făinurile din România pot îndestula toată țara și nu le este teamă de concurența streină.

D. Ursică se unește cu amendamentele d-lor Butculescu și Romanescu și combate pe d-l Tănăsescu, arătînd că la Botoșani abia mai funcționează o moară și această grație concurenței streine.

D. ministrul Stolajan afirmă că, nici un fabricant de făina n'a cerut o protecțiune mai mare de cât 8 lei la sută; prin urmare ar fi ridicol să punem taxe

exorbitante asupra unui produs pe care vom să exportăm și noi, precum în Turcia.

D. Sendrea susține opiniia d-lui Stolajan.

D. Butculescu susține din nou amendamentul d-sale pentru urcarea taxei asupra făinei pînă la 25 0/0.

D. Prim-ministru cere a se menține cifra din tarif, precum și toate celelalte cifre, pentru motivul ca tariful a fost în destul de studiat.

Discuția se încheie.

Toate amendamentele se resping și *Categoria III* se votează.

Se dă citire *Categoriei IV* despre *Fructe* (altele de cât cele meridionale) *Legume* (altele de cât cele făinoase și alte produse vegetale).

Această categorie se votează nemodificată și fără discuție.

Se dă citire *Categoriei V* despre *coloniile și fructe meridionale*.

D. Sendrea combate taxa de 35 0/0 asupra zahărului și propune, ca să fie scăzută la 25 0/0, căci alt-fel consumatorii vor fi foarte împovărați.

D. Ministrul Stolajan susține taxa de 35 0/0.

Amendamentul d-lui Sendrea se respinge și taxa din tarif se admite.

D. Butculescu propune pentru cafea o taxă de 10 lei la sută, pentru motivul că noi nu producem cafea și n'avem pentru ce fi protecționiste.

D. Butculescu mai cere scăderea taxelor și pentru vaniile fisticuri etc.

D. Lupulescu apără lucrarea comisiei. Discuția se încheie în ciuda tuturor protestărilor.

Toate amondamentele se respig după comanda și *Categoria I*-a se votează fără modificare.

D. general Leca cere cuvîntul înainte de a se citi *Categoria VI*, pentru a arata că de rîm au fost clasificate fructele meridionale pe care nu le producem noi au fost greș taxate, iar celelalte au fost mai ușor. D-sa cere a se rectifica lucrul.

Se dă citire *Categoriei VII* despre *Beburi*.

D. N. Romanescu propune mai multe amendamente pentru ridicarea taxelor la vinuri, oțel etc.

D. Butculescu propune și d-se câteva amendamente pentru protejarea vinurilor și spiriturilor noastre.

D. Stolajan cere menținerea țăfrelor noastre din Tarif.

Discuția se încheie.

Se primește amendamentul d-lui N. Romanescu pentru urcarea taxei asupra vinurilor la 100 lei la sută.

Toate celelalte amendamente se resping.

Categoria VI se votează.

Se dă citire *Categoriei VII* despre *conserve alimentare și produse de cofetărie*.

Această categorie se votează fără discuție cu toată protestarea d-lui Romanescu.

Se dă citire *Categoriei VIII* despre *sucuri vegetale, specii medicinale, medicamente*.

D-nii Romanescu, Butculescu și M. Dinescu propun mai multe amendamente.

Se primește un amendament al d-lui Romanescu pentru a se scadea taxa asupra apelor minerale la 5 lei la sută.

Celelalte amendamente se resping.

Categoria VIII se votează.

La ora 5 și 40 ședința se ridică.

Penel.

SENATUL

Ședința de Marți 6 Mai 1886

Ședința se deschide la orele 2 1/2 sub președinția d-lui Gusti, preșent fiind 90 Senatori.

După formalitățile obișnuite, și după ce se votează un indigeant, vot remas nul în ședința trecută, onorabili trec în secțiuni la orele 3 fără a sferi.

Reporter.

STIRI MARUNTE

Un odăias de la poșta din Galați anume Cautemir Petre a dispărut luînd cu sine timbre postale și mai multe pachete.

D. Gr. Tocilescu a plecat luni seara în inspecția școlilor din Iași.

D. G. Ghica, noul ministru plenipotențiar al țării la Constantinopol este așteptat zilele acestea în București.

D. Politimos, director general al penitenciarelor, s'a întors luni de la penitenciarul Plătărești, unde a făcut o inspecțiune.

D. N. Kreulescu a sosit în capitală venind de la Leordent.

D. Dr. Grigorescu, ce se găsește actualmente la Paris, va fi numit din partea ser-

viciului sanitar de la ministrul de interne, ca să studieze în laboratorul d-lui Pasteur: Turbarea și tratamentul ei.

Pentru aceasta, un concediu de 4 luni i se va da luca și o diurnă lunară de 500 lei.

D. Gr. Ghica, delegatul român la comisiunea europeană a Dunării a sosit în capitală.

D. I. C. Brătianu a fost primit azi de M. S. Regele.

M. S. Regina a vizitat azi noaptea la Institutului Surzilor de caritate.

Regimentul de Rosiori ce se găsește actualmente în Iobroaga va sosi în Capitală la 22 Mai.

La 20 Iunie, va începe la Universitatea din București Congresul pentru ocuparea mai multor catedre de la școlile secundare de fete din București, Craiova și Iași.

Cadavru unei femei s'a găsit în strada Foisoru. Nu s'a putut constata încă identitatea.

Ea a fost condusă la spitalul Brăncovenesc unde i se va face autopsia.

D. G. Gem. Teodorescu a publicat o lucrare importantă asupra noului proiect de lege asupra învățămîntului, care va apare în curînd tipărit.

ULTIME INFORMATII

D. G. D. Natheovits, agentul diplomatic al Bulgariei, avînd a lipsi pentru câte-va zile din București, a însărcinat pe D. W. Pentzowitz, secretar, cu gerarea afacerilor Agenției.

Măine seară întrunire intimă a majorității la Senal.

Regele Carol a presidal azi un consiliu de miniștrii la palatul din București și pe urmă a plecat la palatul de la Cotroceni.

Azi s'au întors în capitală dd. G. Mărzescu și H. Isvoranu senatori.

Pe lângă cele 10,000 bilete ce Regele a cumparat de la loteria Alenoului a mai cumparat încă 5000 pentru casa domeniilor coroanei.

Iată proclamațiunea ce s'a lipit pe zidurile Botoșanilor:

Cetățeni!

Primirea strălucită ce ați făcut delegațiunii Bucureștului și a Iașilor a fost la înalțimea demnității voastre de cetățeni liberi și independenți.

Ați răspuns pe deplin la apelul ce vi s'a făcut. Comitetul opoziției-unei-uite ve mulțumeste.

Cetățeni! Manifestatiunea voastră trece peste capul delegațiunii. Ea este cel mai puternic avertisment dat aceluia se are răspunderea rețelor ce ne apasă.

Cetățeni! Deprețuind amenințările ați dovedit ca aveți conștiința drepturilor și a forței voastre.

Până erî manifestați o voință, vi se contesta dreptul d'a vorbi. Astăzi sunteți o putere, aveți dreptul d'a impune condițiunile.

Humilul trebuie să capituleze, victoria ne e asigurată.

Cetățeni! Comitetul mulțumindu-ve, ve zice: «Nu desarmați; înainte la luptă; glasul vostru va fi ascultat.»

Comitetul Opoziției-unei-uite

Se vorbește prin Capitală, că *Voința Națională* a fost victima unei păcăleli care depeși cerea ca 25 de oameni au primit pe membrii opoziției la gara Botoșani.

Știm că și *România Liberă* a primit o asemenea depeșă dar a refuzat d'a insera.

Citim în ziarele din Iași: Emigrarea evreilor din Iași continuă pe fiece-va zi.

Sămbala nu plecat 15 familii, Duminică vre-o 30, iar erî trebuia să plece, după informațiile unei foi din localitate, peste o sută de familii.

Se observa că cea mai mare parte din emigranți sunt meseriași, precum: ciobolari, croitori, stoleri, etc. cum și din acei cari mai dispun de puține mijloace de trai. Meseriași emigrează în număr mai mare, fiind că nu auzică în Statele-Unite sunt foarte bine plățiți.

Camera va sferi mâine votarea tarifului autonom.

Despre criza ministerială:

Citim în *România Liberă*: În cercurile guvernamentale se asigură că d. Brătianu va primi ministerul înainte de încheierea Camerei.

Mai trebuie să vină rindul și la alții...

Din altă parte, citim în *Natiunea*: Alfăm ca d. An. Stolajan, ministru al domeniilor, comerțului, etc., și-a dat dimisiunea; d'nsul nu va părăsi însă portofoliul de cât după votarea tarifului autonom.

